

Crna Gora
Agencija za sprečavanje korupcije

Broj:UPI 03-01-35/17-22

AGENCIJA ZA SPREČAVANJE KORUPCIJE, postupajući po nalogima iz presude Upravnog suda U.br.3855/23 od 12.03.2026. godine, na osnovu člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG“, br. 54/16, 11/24 i 53/25), članova 34, 38, 39 i 41 Zakona o sprečavanju korupcije („Sl.list CG“ br. 54/24 i 41/26), u postupku odlučivanja o dostavljanju Izvještaja o prihodima i imovini za 2020.godinu sa tačnim i potpunim podacima, N [REDACTED] B [REDACTED] kao javne funkcionerke, nakon sprovedenog postupka, donijela je dana 29.06.2026.godine

ODLUKU

UTVRĐUJE SE da N [REDACTED] B [REDACTED] kao javna funkcionerka, nije prekršila član 23, stav 2 Zakona o sprečavanju korupcije koji je bio na snazi u periodu nastanka predmetnih okolnosti, odnosno član 25, stav 2 sada važećeg Zakona o sprečavanju korupcije, na način što je u Izvještaju o prihodima i imovini za 2020.godinu prijavila manji prihod za 264,11 eura.

Obrazloženje

Agencija za sprečavanje korupcije (u daljem tekstu Agencija) je u vršenju prava i dužnosti utvrđenih odredbama Zakona o sprečavanju korupcije pokrenula postupak utvrđivanja mogućeg kršenja člana 23, stav 2 tada važećeg zakona od strane javne funkcionerke N [REDACTED] B [REDACTED] koja je kao javna funkcionerka, dostavljajući Izvještaj o prihodima i imovini za 2020.godinu, prijavila netačne i nepotpune podatke, odnosno u Izvještaju o prihodima i imovini za 2020. godinu dostavljenom Agenciji prijavila prihod manji za 264,11 eura.

Saglasno članu 34 tada važećeg Zakona o sprečavanju korupcije, javna funkcionerka je u svom izjašenjenju navela da je Izvještaj o prihodima i imovini popunjavala na osnovu uvida u personalni budžet i obračunske liste kao i zarade po mjesecima, u iznosima, u kojima je zarada i uplaćivana na žiro račun.

Ustavom Crne Gore ("Službeni list CG" br.1/2007 od 25.10.2007. godine, Amandmani I do XVI – 38/2013-1), u članu 34 propisano je da se krivična i druga kažnjiva djela utvrđuju i kazne za njih izriču po zakonu koji je važio u vrijeme izvršenja djela, osim ako je novi zakon blaži za učinioca, što znači da se navedeno odnosi na slučajeve do stupanja na snagu Zakona o sprečavanju korupcije iz 2024.godine.

Nadalje imenovana navodi da je prijavila iznose koji su uplaćeni na njen žiro račun, ali da je nakon pokretanja postupka pred Agencijom zatražila od obračunske Službe provjeru priliva i odliva sa svog računa nakon koje provjere joj je predloženo da se manje prijavljeni iznosi odnose na: odbitke za članarinu 1% za Udruženje državnih tužilaca Crne Gore, kao i da joj je u martu 2020.godine odbijen iznos od 119,95 eura NKT-u za borbu protiv COVID epidemije.

Imenovana dalje ističe da nije imala namjeru da prikrije prihode, jer joj se svakomjesečno odbijao iznos od po 11,92 eura za Udruženje Državnih tužilaca, dok je u 7. mjesecu taj iznos bio 13,04 eura, kao i iznos od 119,95 eura u martu 2020. godine za Nacionalno koordinaciono tijelo za borbu protiv korona virusa, što sve ukupno iznosi 264,11 eura, kao i da je smatrala da je potrebno prijaviti samo iznose koji su uplaćeni na njen račun.

Nakon sprovedenog postupka pred Agencijom donijeta je Odluka Agencije br. UPI-02-03-35/5 od 13.06.2022. godine da je imenovana prekršila odredbe Zakona o sprečavanju korupcije, na način što je u Izvještaju o prihodima i imovini za 2020. godinu prijavila prihod manji za 264,11 eura.

Upravni sud je rješavajući upravni spor po tužbi javne funkcionerke N. E. donio Presudu broj U.br.3376/23 od 25.02.2026. godine kojom je tužbu imenovane usvojio i poništio Odluku Agencije broj UPI-02-03-35/5 od 13.06.2022. godine, te naložio da Agencija po primjedbama iz ove presude, donese novu, zakonitu Odluku u ovoj upravnoj stvari u skladu sa odredbama člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG“, br. 54/16, 11/24 i 53/25).

Naime, Upravni sud je u Presudi u bitnom naveo da prilikom donošenja Odluke da li je javni funkcioner prekršio neku od zakonom ustanovljenih obaveza, neophodno cijeliti prije svega o kakvoj se obavezi radi, prirodi i težini radnje, odnosno činjenja ili nečinjenja javnog funkcionera, pa shodno tome odredbu člana 23 Zakona ne treba tumačiti izolovano i odvojeno u odnosu na temeljna načela zakona.

Ukoliko bi se ostalo na stanovištu da neprijavljivanje ili prijavljivanje pogrešnog podatka rezultira povredom Zakona o sprečavanju korupcije bez ocjene o kakvim se podacima radi i opravdanost datog objašnjenja stranke, navedeno bi značilo afirmaciju formalne istine, koja je suprotna načelu materijalne istine, važećoj u upravnom postupku, kako je ustanovljeno i članom 11 Zakona o upravnom postupku, koji obavezuje da se u upravnom postupku moraju pravilno i potpuno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za zakonito i pravilno odlučivanje o upravnoj stvari, kako je to i predloženo u samoj Presudi.

Član 30, stav 3 Zakona o sprečavanju korupcije, na koji se upućuje u obrazloženju presude Upravnog suda, predviđa da Agencija kroz postupak provjere podataka iz Izvještaja sa prikupljenim podacima o imovini i prihodima javnog funkcionera od organa vlasti i pravnih lica koja raspolazu tim podacima, ukoliko utvrdi da su imovina i prihodi javnog funkcionera veći u odnosu na realne prihodi, javni

funkcioner je dužan da, na zahtjev Agencije, u roku od 30 dana dostavi detaljne podatke o osnovima sticanja imovine i prihode funkcionera, te ocijeni postojanje stanja stvari što Agencija i čini tokom cjelokupnog predmetnog postupka. Pomentni član na koji se upućuje u obrazloženju presude Upravnog suda, ne propisuje obavezu utvrđivanja imovine i prihoda javnog funkcionera koji su veći u odnosu na realne prihode, niti na postojanje stanja stvari koji bi ukazivali na eventualnu korupcije, u obavljanju funkcije od strane javnog funkcionera.

Uvidom u Presudu Upravnog suda U.br.3376/23 jasno proističe da nije sporna obaveza javnog funkcionera shodno članu 23, stav 1 i 2 Zakona o sprječavanju korupcije, da je isti dužan da, u roku od 30 dana od dana stupanja na funkciju, podnese Agenciji izvještaj o svojoj imovini i prihodima, kao i o imovini i prihodima bračnog i vanbračnog supružnika i djece ukoliko žive u zajedničkom domaćinstvu (u daljem tekstu: Izvještaj), prema stanju na dan izbora, imenovanja, odnosno postavljenja.

Javni funkcioner je dužan da u Izvještaju navede tačne i potpune podatke. S tim u vezi javna funkcionerka prilikom dostavljanja Izvještaja i prijavljivanja lične zarade manje za iznos od 264,11 eura ne može predstavljati suštinski i sadržinski razlog koji bi se kao takav mogao dovesti u vezu sa kršenjem odredbe člana 23 Zakona o sprječavanju korupcije, kao i da ukaže na eventualno postojanje korupcije u vršenju funkcije, kako to sud u Presudi i obrazlaže.

Agencija je postupajući po ukidnim razlozima iz navedene presude, sprovela ponovni postupak i u cilju utvrđivanja činjenica i okolnosti potrebnih za donošenje pravilne i zakonite odluke, izvela dokaze i to: izvršila uvid u bazu podataka Agencije – registar javnih funkcionera, izvršila uvid u bazu podataka Poreske uprave.

Uvidom u bazu podataka Agencije – registar javnih funkcionera, utvrđeno je da se u istoj nalazi N. B. kao javna funkcionerka.

Uvidom u bazu podataka Poreske uprave, a koja je upoređivana sa Izvještajem o prihodima i imovini za 2020. godinu, utvrđeno je da je javna funkcionerka N. B. prijavila manji prihod za 264,11 eura.

Nakon ocjene izvedenih dokaza i to: baze podataka javnih funkcionera Agencije, baze podataka Poreske uprave i izjašnjenja javne funkcionerke N. B. kao i presude Upravnog suda U.br.3376/23 od 25.02.2026. godine, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, Agencija je utvrdila da je N. B. kao javna funkcionerka, nije prekršila član 23, stav 2 Zakona o sprječavanju korupcije odnosno član 25, stav 2 sada važećeg Zakona o sprečavanju korupcije, na način što je u Izvještaju o prihodima i imovini za 2020. godinu prijavila manji prihod za 264,11 eura. Prednje izvedene dokaze Agencija je cijnila kao vjerodostojne i relevantne za donošenje ove Odluke.

Agencija je postupajući po presudi Upravnog suda gornji broj, uzela u obzir i navode iz iste, pa smisao zakonske norme iz člana 23 Zakona o sprječavanju korupcije nije, niti može biti isključiva uvezanost sa koruptivnom radnjom podnosioca manjkavog izvještaja, već je potreba objavljivanja tačnih i potpunih podataka javnog funkcionera prepoznata kao međunarodni antikorupcijski mehanizam uvršten i definisan Zakonom o sprječavanju korupcije, a u cilju transparentnosti prihoda i imovine javnog funkcionera, i prezentovanja istih zainteresovanoj, kako stručnoj, tako i laičkoj javnosti.

Prilikom utvrđivanja predmetnih činjenica, odlučujući značaj je dat izjavi imenovane i time učinjena prevaga u odnosu na ostala dokazna sredstva, a sve shodno članu 12 Zakona o upravnom postupku koji ukazuje da ovlašćeno službeno lice samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u upravnom postupku i na osnovu utvrđenih činjenica i okolnosti odlučuje o upravnoj stvari.

Koje će činjenice i okolnosti uzeti kao dokazane ovlašćeno službeno lice utvrđuje slobodnom ocjenom, na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cjelokupnog upravnog postupka, što je u konkretnom rezultiralo donošenjem ovakv Odluke.

Agencija je, postupajući po presudi Upravnog suda uzela u obzir i navode iz iste, te je stava da se član 2 Zakona o sprječavanju korupcije ne bi mogao dovesti u vezu sa članom 23 istog zakona, a ovo iz razloga što se jedino u glavi III Zakona pominje termin "koji upućuje na postojanje korupcije" i to u dijelu ugrožavanja javnog interesa.

Takođe, član 23 stav 2 Zakona o sprječavanju korupcije, ne zahtijeva utvrđivanje postojanja namjere kod javnog funkcionera da prijavi tačne i potpune podatke. Ono što Agencija, može da cijeni jeste postojanje greške tehničke prirode prilikom postupka provjere imovine i prihoda, a koju mogućnost je u konkretnom slučaju primijenila nakon naloga koji su dati u presudi Upravnog suda gornji broj, a ovo iz razloga što je javna funkcionerka u Izvještaju netačno prijavila prihode, te je uzela u obzir i iskaz imenovane, pa je jasno da stvarno prijavljeni iznosi, nakon pojašnjenja stranke tokom usmene rasprave odnosno dokaza - izjave date na zapisnik, ukazuju na grešku tehničke prirode.

Shodno prednjem Agencija je prevashodno cijenila navode javne funkcionerke da se radi o nenamjernom propustu pri unošenju podataka o zaradi jer je smatrala da je potrebno prijaviti samo iznose koji su uplaćeni na njen račun, a ne i mjesečni odbici za članarinu u visini od 1% za Udruženje državnih tužilaca Crne Gore i iznos od 119,95 eura koji joj je odbijen od strane NKT-u za borbu protiv COVID epidemije, što proističe iz Naredbe o proglašenju epidemije zarazne bolesti COVID 19 je stupila na snagu 19.3.2020. godine, i objavljena u "Službenom listu Crne Gore" br 24/20, pa je i na osnovu navedene epidemije 24. april. 2020.godine, predstavljen II Vladin paket ekonomskih mjera podrške građanima i privredi u naredna tri mjeseca, koji je Vlada tog dana usvojila i paket obuhvata:u oblasti

zarada smanjivanjem plate funkcionerima iz kategorija A i B u Zakonu o zaradama zaposlenih u javnom sektoru.

U vezi navedenog zaključka Vlade Crne Gore i obavezujuće Naredbe, Agencija je kao argumentovane prihvatila tvrdnje javne funkcionerke o nemogućnosti prijave obavezujuće donacije u obrascu Izvještaja.

U konačnom, navedeno postupanje može se smatrati previdom pa je Agencija isto cijenila prilikom donošenja ove Odluke i takvo postupanje smatrala opravdanim u ovom slučaju, što je rezultiralo donošenjem Odluke na način kako je to navedeno u dispozitivu.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ove Odluke može se pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana prijema iste.

